

Raar wordt waar

THEATER ★★★★★

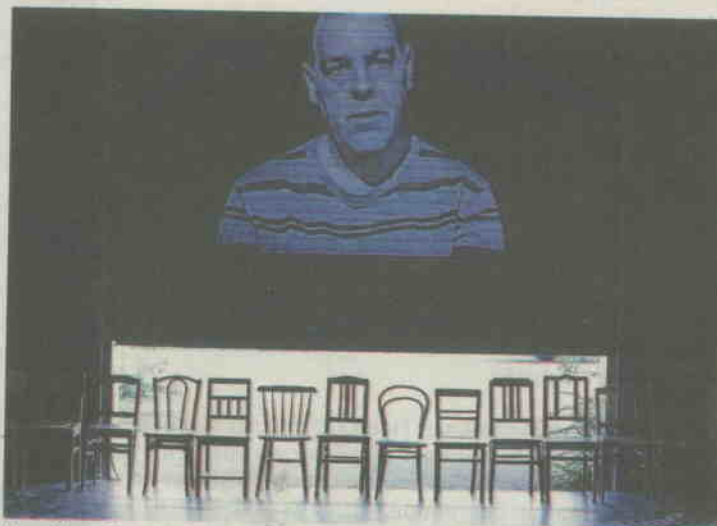
Kaspar

Theater Stap. Op reis in november.

Zie ze staan, op een rij, achteraan. Eén lange lat is wat hen bindt, als een startlint dat ze zelf in handen houden. Starend naar de zaal. Geen schrik, evenmin overwicht. Het is de blanco blik van Kaspar die uit hun ogen spreekt. Ze wachten, maar weten. Een krachtig begin.

In veertienvoud vertolken de Stappers vondeling Kaspar Hauser, die in 1828 plots opdook onder de mensen, de jongen sprak in losse flarden. Hij was zestien, maar leek amper zes. Hij werd een berucht experiment in menswording. Leren lezen, leren schrijven, leren leven.

Peter Handke gaf Kaspar Hauser woorden in zijn gelijknamige stuk van 1968, als een wezen dat enkel door taal identiteit kreeg. Gastregisseur An De Donder pakt het anders aan. Zij speelt zelf de autoriteit, de gebiedende stem, het strenge vraagteken: de maat-

Veertien Stappers vertolken de vondeling Kaspar Hauser. © rr

schappij dus, die met speciale gevallen weinig geduld heeft. 'Is dat nu zo moeilijk? Ik vroeg enkel uw naam.' Even zacht als kil klinkt haar gebod. Wat volgt, is een strijd om vrijheid tegen de regels van de taal, de logica, de norm. De Stappers klooiën met de woorden, dollen met lucifers, wisselen de serene pianomuziek van Jeroen Malaise voor vette dance, zetten De Donder

zelf voor schut bij een raadsel. Wat hen als personage wordt opgedrongen, wordt hen als speler van harte gegund. Je voelt de vrije repetities door de strakke schema's schemeren. Kaspar is van De Donder én van Stap. Samen maken ze Kaspar maatschappijkritischer dan ooit. Raar wordt waar, als de norm zich voordoet als een kramp.

WOUTER HILLAERT